

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

21 בפברואר 2018

1201

ר' באדר התשע"ח

עמוד

הצעת חוק המאבק בטרור (תיקון מס' 3), התשע"ח-2018 672

הצעת חוק המאבק בטרור (תיקון מס' 3), התשע"ח-2018

1. תיקון כותרת פרק ו' בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016' (להלן – החוק העיקרי), בכותרת פרק ו', במקום האמור בה יבוא "צווים למניעה או להגבלה של פעולות";

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) להורות לגוף הצלה, כהגדרתו בסעיף 90א, לפעול במסגרת תפקידו וסמכויותיו על פי כל דין;

(3) לצורך הצלת הנפש או הרכוש –

(א) להיכנס לכל מקום שהכניסה אליו דרושה באופן חיוני ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע סמכות הכניסה כאמור, ובלד שהשוטר זיהה עצמו לפני מי שנמצא במקום והודיע לו את המטרה שלשמה נדרשת הכניסה, ביקש את הסכמתו לכניסה והזהירו כי יש בכונתו להשתמש בכוח לצורך הכניסה; חובת הזיהוי, ההודעה והאזהרה כאמור לא יחולו אם נוכח השוטר לדעת כי לא נמצא איש במקום;

(ב) לעשות כל פעולה הדרושה באופן חיוני, ולהשתמש בכוח סביר כלפי אדם או רכוש לצורך ביצוע פעולה כאמור¹

בעתירה שהוגשה בעניין השבת גופות המפגעים שביצעו את הפיגוע במתחם בהר הבית בחודש יולי 2017, שבו נרצחו שני שוטרים (בג"ץ 5887/17 ג'בארין נ' משטרת ישראל (פורסם באתר הרשות השופטת) (להלן בג"ץ ג'בארין), הציגה משטרת ישראל לבית המשפט את הסיכונים האפשריים במקרה שבו יתקיימו לויותיהם של המפגעים בלא המגבלות המשטריות שהוצגו בעניין. המשטרה סברה כי קיים חשש ממשי לביטחון הנפש והרכוש, ולפיקח רשאית היא לעכב את החזרת הגופות מכוח סעיף 4א(3) עד להתקיימותם של העיתוי והנסיבות המתאימים שיבטיחו את צמצום הסיכון.

בפסק הדין שניתן בבג"ץ ג'בארין ביום 25.7.2017 קבע בית המשפט כי סעיפים 3 ו-4 לפקודת המשטרה אינם מהווים בסיס סמכות חוקי לעיכוב השבת גופות מפגעים והחזקתן בידי משטרת ישראל וכי עמדת המשטרה אינה מתיישבת עם הדרישה להסמכה מפורשת בכל הנוגע לפעולה הפוגעת בזכויות יסוד. בית המשפט קבע כי כמה זכויות יסוד עומדות על כף המאזניים, ובראשן כבוד האדם. כפועל יוצא, אין המשטרה רשאית להתנות את החזרת גופות המפגעים בהתחייבות המשפחה למתכונת מסוימת של לווייה וסמכות המשטרה, על פי פסיקת בג"ץ, מוגבלת רק לקביעת תנאים שנועדו להבטחת הסדר הציבורי בעת קיום הלווייה.

כללי מדינת ישראל מחויבת להבטחת ביטחונם ושלומם של אזרחיה, ובכלל זה לפעול לסיכול איומי הטרור, תוך שמירה על איזון בין עוצמת הכלים הנדרשים להתמודדות אפקטיבית עם הסיכונים האמורים לבין מחויבות המדינה לשמירה על ערכי הדמוקרטיה וזכויות אדם.

גל הטרור האחרון שהחל באוקטובר 2015 התאפיין בפיגועים שבוצעו בידי מפגעים בודדים אשר הושפעו, בין השאר מהסתה, והביא לדיון מחודש את שאלת המדיניות בעניין עיכוב גופות מפגעים שביצעו מעשי טרור.

כחלק מההתמודדות עם הפרות סדר חמורות שמתרחשות במהלך אירועי לווייה של מי שנהרגו בקשר עם ביצוע מעשה טרור או ניסיון לבצעו (להלן – מפגעים), אשר עלולות להגיע לכדי פגיעה בחיי אדם, התנתה משטרת ישראל תנאים אשר נועדו להבטיח את שלומו של הציבור וביטחונו ולמנוע ביצוע מעשי טרור במהלך אירוע הלווייה או בסמוך לו. במקרים מסוימים, הוחזקו גופות המפגעים שביצעו את מעשי הטרור בידי המשטרה עד לקבלת התחייבות למילוי התנאים.

מקורות הסמכות שעליהם התבססה משטרת ישראל לעיכוב השבת גופות מפגעים היו, עד לאחרונה, סעיפים 3 ו-4 לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה).

סעיף 3 לפקודת המשטרה הוא סעיף כללי הקובע את תפקידי משטרת ישראל, ולפיו תעסוק המשטרה "במניעת עבירות ובגילויין, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, בשמירתם הבטוחה של אסירים, ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש".

סעיף 4 לפקודת המשטרה מעגן את סמכותה של המשטרה לפעול להצלת חיים ולמניעת פגיעה חמורה בביטחון הנפש והרכוש וקובע לאמור:

חשש ממשי לפגיעה חמורה, סמכות ואחריות

"4א. (א) מצא שוטר כי קיים חשש ממשי לפגיעה חמורה בביטחון הנפש או הרכוש, רשאי הוא –

(1) להורות לכל אדם הנמצא באזור או במקום שבו קיים החשש האמור, הוראה סבירה הדרושה באופן חיוני לשם הצלת הנפש או הרכוש או למניעת הפגיעה, ובכלל זה להורות על מניעת גישה לאזור או למקום, או יציאה ממנו;

¹ ס"ח התשע"ו, עמ' 898.

"צו הגבלה לעניין 70א. (א) בסעיף זה –
לוויית מפגע

"אחראי על ארגון לוויית מפגע" – בן משפחתו של המפגע
האחראי על ארגון לוויית המפגע או אדם אחר שמפקד
המחוז סבר שיש לראות בו אחראי על ארגון לוויית
המפגע;

"לוויית מפגע" – ליווי מפגע לקבורה וקבורתו, וכן כל התכנסות
או פעילות בקשר לכך;

"מפגע" – מי שנהרג בקשר עם ביצוע מעשה טרור בידו או
ניסיון לביצוע מעשה כאמור;

ד ב ר י ה ס ב ר

עיכוב כאמור דרוש באופן חיוני לצורך מניעת הפגיעה או
המעשה כאמור ולא ניתן למנעם בדרך סבירה אחרת.

מוצע כי הסמכות העניינית לקיום ביקורת שיפוטית
על הצווים של מפקד המחוז תהיה נתונה לבית המשפט
העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, מכוח סמכותו
לפי סעיף 15(ד)(2) לחוק יסוד: השפיטה, זאת, הן מן הטעם
שהחלטות אלה הן החלטות בעלות רגישות מיוחדת והן מן
הטעם שהחלטות אלה צריכות להידון בדחיפות ובלא דיחוי.
עם זאת, ביקורת שיפוטית לעניין החלטת מפקד המחוז
למימוש ערובה שהופקדה בידי אחראי על קיום לוויית
מפגע כאמור בסעיף 70א(ה), או מתן התראה במקרה שבו
לא הופקדה ערובה כאמור בסעיף 70א(ו), תהיה נתונה לבית
משפט לעניינים מינהליים בדרך של עתירה מינהלית לפי
התוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים,
התש"ס-2000 (להלן – חוק בתי משפט לעניינים מינהליים).
שכן דחיפות הדיון בהחלטות מסוגים אלה היא נמוכה יותר.

סעיף 1 מוצע לתקן את כותרת פרק ו' לחוק, שעניינה
צווים למניעת פעילות ולהגבלת שימוש במקום,
באופן שיבהיר כי פרק זה כולל גם צו הגבלה לעניין לוויית
מפגע וצו לעיכוב מסירת גופת מפגע, המוצעים בהצעת
חוק זו.

סעיפים לסעיף 70א המוצע

2 ו-4 בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע את ההגדרות
הרלוונטיות לסעיף המוצע.

מוצע להגדיר "אחראי על ארגון לוויית מפגע" כבן
משפחתו של המפגע האחראי על ארגון לוויית המפגע או
אדם אחר שמפקד המחוז סבר שיש לראות בו אחראי על
ארגון לוויית המפגע.

מוצע להגדיר "לוויית מפגע" כליווי המפגע לקבורה
וקבורתו, וכן כל התכנסות או פעילות בקשר לכך.

לפי המוצע "מפגע" הוא מי שנהרג בקשר עם ביצוע
מעשה טרור בידו או ניסיון לביצוע מעשה כאמור;

עוד מוצע להגדיר "ערובה" כעירובן כספי או ערבות
עצמית של אחראי על ארגון לוויית מפגע, בין לבדם ובין

בפסק הדין שניתן לאחרונה בבג"ץ 4466/16 עליאן נ'
מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (פורסם באתר הרשות
השופטת) התייחס בית המשפט העליון לצורך בהסמכה
מפורשת בנסיבות של עיכוב השבת גופות גם לצורכי משא
ומתן וקבע כי:

"כל גורם מינהלי חייב לפעול בתוך דל"ת אמות
הסמכות שהוקנתה לו בחוק. עקרון זה הוא אבן הפינה של
המשפט המינהלי. הוא מחייב את הגורמים המינהליים לפי
חוק ובכך הוא מגביל את כוחו של השלטון ומבטיח את
חירויות הפרט... כאשר המעשה המינהלי פוגע בזכויות
אדם, לא זו בלבד שהגורם המינהלי נדרש להצביע על
מקור סמכות לפעולתו אלא גם שההוראה המסמיכה צריכה
לעמוד בדרישות החוקיות. בכלל זה עליה להיות מעוגנת
בחקיקה ראשית, בהוראת חוק מיוחדת שנועדה להתייר את
הפגיעה בזכות היסוד, ובנוסף עליה להיות ברורה, ספציפית
ומפורשת. כך נפסק על ידי בית משפט זה מימים ימימה,
ולימים עיקרון זה אף עוגן בסעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם
וחירותו, המורה כי פגיעה בזכויות יסוד המוגנות לפי החוק
תותר רק "לפי חוק כאמור מכוח הסמכה מפורשת בו". יצוין
כי המדינה הגישה עתירה לקיום דיון נוסף בפסק הדין.

מטרת הצעת החוק לעגן באופן מפורש בחוק המאבק
בטרור, התשע"ו-2016 (להלן – החוק), את סמכות המשטרה
לעיכוב השבת גופות של מפגעים, בנסיבות שבהן בשל
אירוע הלוויה של המפגעים קיים חשש ממשי לביצוע
מעשה טרור או פגיעה בחיי אדם, לרבות בשל הסתה. עוד
מוצע לעגן את סמכות המשטרה לקביעת תנאים להבטחת
שלום הציבור וביטחוננו במהלך לוויית מפגע, שבה הכיר
בית המשפט העליון בבג"ץ ג'בארין.

לפי המוצע בהצעת החוק, תוקנה סמכות מפורשת
למפקד מחוז במשטרה (להלן – מפקד המחוז), לשם שמירה
על שלום הציבור וביטחוננו, להורות בצו על תנאים לעריכת
לוויה של מפגע (להלן – צו הגבלה לעניין לוויית מפגע).
עוד מוצע להסמיך את מפקד המחוז להורות בצו על עיכוב
מסירת גופת מפגע וקיום לוויית המפגע, אם היה לו חשש
ממשי כי בשל הסתה לטרור במהלך לוויית המפגע, תתרחש
פגיעה חמורה בביטחון הנפש או יתבצע מעשה טרור וכי

ערוכה" – עירבון כספי או ערבות עצמית של אחראי על ארגון לויית מפגע, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או ערבון כספי של ערבים.

(ב) מפקד המחוז רשאי, לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו לרבות לשם מניעת הפרות סדר, להורות, בצו, על תנאים לעריכת לווייה של מפגע (בפרק זה – צו הגבלה לעניין לוויית מפגע).

(ג) תנאים בצו הגבלה לעניין לוויית מפגע יכול שיתייחסו, בין השאר, למספר המשתתפים בלוויית המפגע וזהותם, מסלול הלווייה, מועד הלווייה וחפצים שיהיו אסורים לשימוש במהלך הלווייה, ובמקרים מיוחדים – גם למקום הקבורה של המפגע בשים לב לעמדת בני משפחתו.

(ד) סבר מפקד המחוז כי בשל קיומה של לוויית מפגע קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, להסתה לטרור או לגילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור, רשאי הוא להורות בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע גם על הפקדת ערובה בידי אחראי על ארגון הלווייה, לשם הבטחת קיומם של התנאים שנקבעו בצו כאמור, כולם או חלקם.

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף קטן (ד) מוצע לקבוע את סמכותו של מפקד המחוז להורות על הפקדת ערובה כספית להבטחת קיום התנאים שקבע בצו הגבלת לווייה של מפגע, כולם או חלקם. סמכות זו נתונה למפקד המחוז במקרה שבו סבר כי קיים חשש לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו בשל אירוע הלווייה או אם סבר כי קיים חשש לגילוי הזדהות עם ארגון טרור או עם מעשה טרור. בהחלטתו על הטלת ערובה לפי סעיף קטן זה רשאי מפקד המחוז להתבסס, בין שאר השיקולים, גם על אלה: היקף הלווייה; מידע שקיים בידי המשטרה, לרבות בהתבסס על ניסיון העבר באירועים דומים; עברו הפלילי של אחראי על הלווייה; מצבו הכלכלי של האחראי על הלווייה ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת ולעמוד בתנאיה.

בסעיף קטן (ה) מוצע לקבוע כי במקרה שבו הופקדה ערובה בידי אחראי על ארגון לווייה והופרו התנאים שקבע מפקד המחוז בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע, כולם או חלקם, יהיה רשאי מפקד המחוז להודיע על מימוש הערובה בתוך תקופה שלא תעלה על 30 ימים ממועד ההפדה. אם לא הודיע מפקד המחוז על מימוש הערובה בתקופה האמורה, תחזור הערובה למי שהפקידה.

לעניין זה יצוין כי מכיוון שדרישה למימוש הערובה מוגשת לאחר קיום הלווייה, הרי שדחיפות העניין כמו גם רגישותו, פוחתות, ועל כן אין הצדקה שבג"ץ ידון בעתירה בעניין זה. לכן מוצע בסעיף 4 להצעת החוק לתקן את פרט 55 שבתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים

בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או עירבון כספי של ערבים, הכול כפי שיוורה מפקד המחוז בצו הגבלה לעניין לוויית מפגע.

בסעיף קטן (ב) מוצע לעגן את סמכותו של מפקד המחוז להוציא צו לקביעת תנאים לעריכת לווייה של מפגע, זאת, לשם שמירה על שלום הציבור וביטחונו לרבות לשם מניעת הפרות סדר. כאמור, הסמכות לקביעת תנאים במהלך לוויית מפגע כדי להבטיח את שלום הציבור וביטחונו הוכרה על ידי בית המשפט העליון בבג"ץ ג'בארין, ולפיו רשאית המשטרה "לקבוע תנאים והוראות, לפי מיטב שיקול דעתה, על מנת להבטיח שההלווייה עצמן תערכנה תוך שמירה על הסדר הציבורי ולשם מניעת הפרות סדר ואליומות" (בג"ץ ג'בארין, סעיף 15 ב' לפסק הדין).

בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע רשימה של תנאים שאינה רשימה סגורה, שמפקד המחוז רשאי להורות בצו הגבלה לעניין לוויית מפגע. בין התנאים שניתן להורות בצו: מספר המשתתפים בלווייה, וזהותם של המשתתפים (לרבות מניעת השתתפותו של אדם מסוים ככל שנשקפת סכנה לשלום הציבור מאותו אדם או מעצם השתתפותו באירוע הלווייה). מסלול הלווייה, מועד קיום הלווייה לרבות שעת הלווייה או קביעת רשימה של חפצים שנשיאתם במהלך הלווייה אסורה. כמו כן, רשאי מפקד המחוז לקבוע בצו כאמור, במקרים מיוחדים, גם את מקום הקבורה של המפגע. קביעת מקום הקבורה תיעשה בשים לב לעמדתם של בני משפחת המפגע לעניין זה.

(ה) הופקדה ערובה בידי אחראי על ארגון לוויה לפי הוראות סעיף קטן (ד) והופר תנאי מתנאי הצו שלהבטחת קיומו הופקדה הערובה, רשאי מפקד המחוז להודיע לאחראי על ארגון הלוויה בתוך תקופה שלא תעלה על 30 ימים ממועד ההפרה, על מימוש הערובה; לא הודיע קצין המשטרה על מימוש הערובה בתוך התקופה כאמור – תוחזר הערובה.

(ו) הורה מפקד המחוז על הפקדת ערובה לפי הוראות סעיף קטן (ד) ולא הפקיד אחראי על ארגון הלוויה את הערובה כאמור, רשאי מפקד המחוז לתת התראה בכתב ולפיה בשל הפרת תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה יחויב האחראי לארגון לוויה המפגע בתשלום סכום בגובה הערובה שנדרשה כאמור (בסעיף זה – התראה).

(ז) (1) ניתנה התראה ושוכנע מפקד המחוז כי הופר תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה, רשאי הוא להורות לאחראי על ארגון לוויה המפגע לשלם את סכום החיוב הנקוב בהתראה (בסעיף זה – סכום החיוב) בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו דרישה לתשלום.

(2) סכום חיוב שלא שולם, כולו או חלקו, עד תום התקופה האמורה בפסקה (1) (בסעיף זה – המועד הקובע), תיווסף עליו תוספת פיגור (בסעיף קטן זה – התוספת); שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מסכום החיוב או מחלקו שלא שולם, לפי העניין, ובתום כל תקופה של שישה חדשים שעברו מן המועד הקבוע – חמישה אחוזים נוספים מסכום החיוב או מחלקו כאמור.

(3) על גביית סכום החיוב והתוספת יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.²

ד ב ר י ה ס ב ר

התשלום. סכום חיוב שלא שולם, כולו או חלקו, עד תום התקופה האמורה (להלן – המועד הקובע), תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן – התוספת) בשיעור של חמישים אחוזים מן החוב או מחלקו שלא שולם, ובתום כל תקופה של שישה חדשים שעברו מן המועד הקובע – חמישה אחוזים נוספים מסכום החיוב או מחלקו כאמור. על גביית סכום החיוב והתוספת שלא שולמו במועד יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

גם בעניין זה יצוין, כי מכיוון שדרישת התשלום מוגשת לאחר קיום הלוויה הרי שדחיפות העניין, כמו גם רגישותו, פוחתות, ועל כן אין הצדקה שבג"ץ ידון בעתירה בעניין זה ומוצע בסעיף 4 להצעת החוק לתקן את פרט 55 בתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים ולהסמיך את בית משפט לעניינים מינהליים לדרון בה.

מינהליים ולהסמיך את בית המשפט לעניינים מינהליים לדרון בעתירה כאמור.

בסעיף קטן (ו) מוצע לקבוע כי במקרה שבו אחראי לארגון הלוויה לא הפקיד את הערובה שהוטלה עליו בידי מפקד המחוז, רשאי מפקד המחוז לתת התראה בכתב ולפיה בשל הפרת תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה הערובה יחויב האחראי לארגון הלוויה בתשלום סכום בגובה הערובה הכספית שנדרשה. יודגש כי סירוב של אחראי לארגון הלוויה להפקדת ערובה כאמור אין בו כדי לגרוע מחובתו לעשות כל שביכולתו כדי להבטיח את מילוי התנאים לפי הצו.

שוכנע מפקד המחוז כי הופר תנאי מהתנאים שלהבטחת קיומם נדרשה ערובה, רשאי הוא להורות לאחראי על ארגון לוויה המפגע לשלם את סכום החיוב שנקוב בהתראה בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו דרישת

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

(ח) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכויות הנתונות לשוטר לפי כל דין.

(א) ניתן צו הגבלה לעניין לוויית מפגע והיה למפקד המחוז חשש ממשי כי בשל לוויית המפגע תיגרם פגיעה חמורה בביטחון הנפש או יבוצע מעשה טרוח, לרבות בשל הסתה לטרור במהלך הלוויה, רשאי הוא, אם סבר כי הדבר דרוש באופן חיוני למניעת הפגיעה או המעשה האמורים וכי לא ניתן למנעם בדרך סבירה אחרת, להורות בצו על עיכוב מסירת גופת המפגע וקיום לוויית המפגע, וזאת עד לעמידה בתנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע אך לא יאוחר מתום 10 ימים מיום שניתן הצו לפי סעיף קטן זה (בסעיף זה – צו לעיכוב מסירת גופת מפגע).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי המפכ"ל להורות על הארכת תקופת תוקפו של צו לעיכוב מסירת גופת מפגע, מעת לעת, אם מתקיימים התנאים להוצאת הצו לפי אותו סעיף קטן.

3. בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971³, בסעיף 4א(א)(1), במקום "הנמצא באזור או במקום שבו" יבוא "שבקשר אליו".

4. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000⁴, בתוספת הראשונה, בפרט 55, בסופו יבוא:

תיקון פקודת המשטרה

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

"(3) החלטה של רשות לפי סעיף 70א(ה) או (ז) לחוק המאבק בטרור"

ד ב ר י ה ס ב ר

צו לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד לקיום התנאים שנקבעו בצו ההגבלה לעניין לוויית המפגע אך לא יאוחר מתום 10 ימים מיום שניתן. עם זאת, המפכ"ל יהיה רשאי להורות על הארכת תקופת תוקפו של הצו, מעת לעת, אם סבר שמתקיימים התנאים למתן הצו כאמור בסעיף קטן (א).

סעיף 3 מוצע לתקן את סעיף 4א(א)(1) לפקודת המשטרה, שעניינו חשש ממשי לפגיעה חמורה – סמכות ואחריות, ולקבוע כי הסמכות להורות הוראה סבירה הדרושה באופן חיוני לשם הצלת הנפש או הרכוש או למניעת הפגיעה, ובכלל זה להורות על מניעת גישה לאזור או למקום או יציאה ממנו הקבועה בסעיף, תהיה מכוונת לא רק ביחס לאדם המצוי במקום באותה העת, אלא לגבי כל אדם שבקשר אליו עולה חשש לפגיעה האמורה בביטחון הנפש והרכוש. התיקון המוצע יאפשר לתת מענה למקרים שבהם יש בידי המשטרה מידע מודיעיני בדבר פיגוע שעלול להתרחש במקום מסוים, וכדי למנוע אותו יש צורך בביצוע פעולות או מניעת גישתם של החשודים עצמם או של אנשים אחרים לאותו מקום.

כמו כן מוצע לקבוע במפורש בסעיף קטן (ח) כי אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכויות המשטרה הנתונות לה על פי דין.

לסעיף 70 המוצע

מוצע לקבוע את סמכותו של מפקד המחוז להורות בצו על עיכוב מסירת גופת מפגע וקיום לוויית המפגע אם היה לו חשש ממשי כי בשל לווייתו או קבורתו של מפגע ייגרם אחד מאלה, לרבות בשל הסתה לטרור במהלך הלוויה:

- א. פגיעה חמורה בביטחון הנפש (קרי בחיי אדם);
- ב. ביצוע מעשה טרוח.

הוצאת צו לפי סעיף זה בידי מפקד המחוז תיעשה רק אם סבר כי עיכוב מסירת גופת המפגע דרוש באופן חיוני למניעת הפגיעה בביטחון הנפש או מעשה הטרור לפי העניין, וכי לא ניתן למנוע את הפגיעה כאמור בדרך סבירה אחרת.

³ דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] התשל"א, עמ' 390; התשע"ז, עמ' 1141.

⁴ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ח, עמ' 7.

